

10de JAARGANG, NR. 177
23 APRIL 2012

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWSBERICHTEN

5 PLATENRECENSIES

Bert Joris, Kyteman Orchestra,
 Ergo, Frank D'Rone,
 Triangoli, Loch/Balthaus e.a.

10 CONCERTVERSLAGEN

The Noo Ones, Cruise Control,
 Ellery Eskelin & Dave Liebman,
 Deborah Brown e.a.

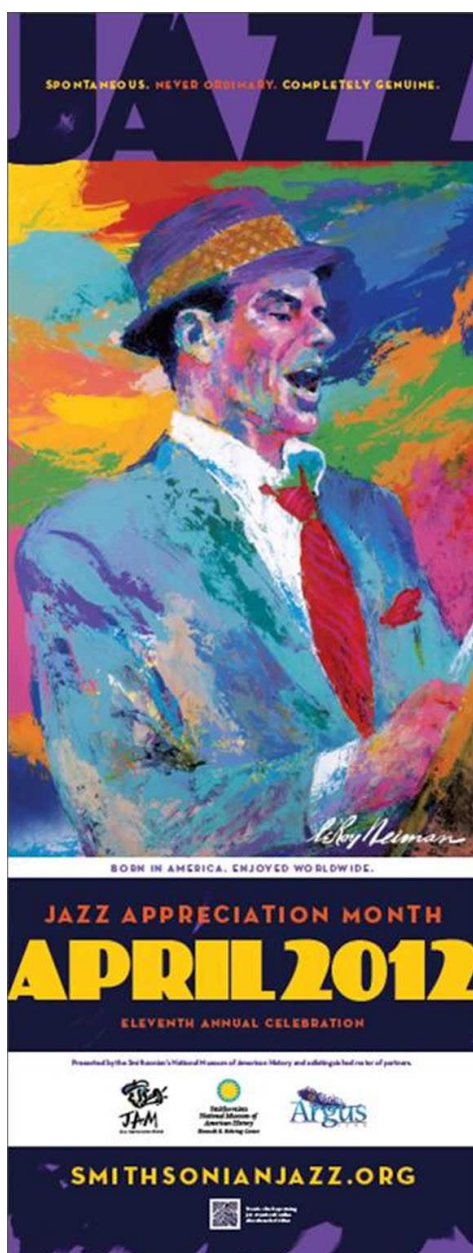
EN VERDER:

14 Jazz meer begrijpen (Peter J Korten)

JAZZFLITS 178

staat 14 mei 2012 op

<http://www.jazzflits.nl>

Lees **Jazzflits** op uw iPad

ia 77

JazzFlits

JAZZFLITS IS EEN ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE

CONCERT

DIVA'S VAN I COMPANI: PRACHTIGE MUZIEK EN PRACHTIGE VROUWEN

In Nijmegen, de thuisbasis van I Compagni, was de groep met v.l.n.r. leider Bo van de Graaf, Rob Verdurmen, Jeroen Doormerik, Hans Sparla, Arjen Gorter, Jacqueline Hamelink, Aili Deiwiks en Michel Mulder (pianist Christoph Mac-Carty ontbreekt op de foto) geheel ingespeeld voor Van de Graafs nieuwste project 'Diva's'. In dit eerbetoon aan de diva's van het witte doek werden veel nieuwe composities gespeeld die één geheel vormden met de beelden die simultaan vertoond werden door video-jockey Martijn Grootendorst. Het programma bevatte 6 april in Lux verder de speciaal door Loek Dikker geschreven suite 'Diva Dolorosa'. Die muziek begeleidt scènes uit stomme Italiaanse divafilms (1914-1925), bijeengebracht door Peter Delpout. 'Diva's' is een van de meest geslaagde projecten van Bo van de Graaf met geweldige beelden uit klassieke meesterwerken van onder anderen Roger Vadim, Fellini en Hitchcock. 'Diva's' is genieten van prachtige muziek en prachtige vrouwen. Nu nog te horen in Zoetermeer (18 mei) en Arnhem (25 mei). Aan het eind van dit jaar begint een nieuwe serie met dit programma.

Tekst en foto: Tom Beetz

NIEUWS

New Niks neemt nieuwe cd op

New Niks, de formatie van drummer Arend Niks, heeft 10 april in Rotterdam een nieuwe cd opgenomen, in Theater Walhalla en in drie sets van 30 minuten. Bij de opname was publiek aanwezig, hoewel het geen registratie van een concert betrof. Het resultaat verschijnt in de loop van het jaar onder de titel 'ON'. Van New Niks maken deel uit: Andreas Suntrop (gt), Jasper le Clercq (vio) en Erwin Hoorweg (keyb).

Jazzpromotor Van Empel overleden

De Rotterdamse jazzpromotor Willem van Empel is 5 april op 81-jarige leeftijd overleden. Hij was in zijn werkzame jaren zeer actief in de Rotterdamse jazzscene. Hij was onder meer de initiator van de Sunship Jazzbunker en haalde daar saxofonist Archie Shepp, het Art Ensemble of Chicago en het Sun Ra Orchestra naar toe. Ook zette Van Empel in de jaren tachtig het jazzpodium Thelonious op poten.

Amina Figarova. (Foto: Joke Schot)

In + Out brengt nieuwe cd Amina Figarova in VS uit

Het Amerikaanse label In + Out brengt op 1 mei de nieuwe cd van het Amina Figarova Sextet in de VS uit. Om de release te promoten gaat de pianiste in mei een tournee maken. Ze geeft veertien concerten in twaalf steden (in tien staten). Onder meer het New Orleans Jazz and Heritage Festival en twee dagen in de New Yorkse Jazzstandard Jazzclub staan op het programma.

OVERLEDEN

Sonny Igoe, 28 maart 2012 (88)

Drummer bij onder meer de orkesten van Benny Goodman, Woody Herman, Chuck Wayne en Charlie Ventura.

PODIA

Catherine Russell treedt in Breda op. (Foto: Stefan Falke)

GEMEENTE ZEGT BREDAZAZZ FESTIVAL DRIE JAAR LANG TON SUBSIDIE TOE

Het Breda Jazz Festival is de komende drie jaar verzekerd van een jaarlijkse gemeentelijke subsidie van 100.000 euro. De afspraak hierover werd op 2 april met de handtekeningen van de Bredase wethouder Meeuwis en burgemeester Van der Velden bekrachtigd.

De wethouder ziet de bijdrage als een zeer rendabele investering. "We investeren een ton in het festival en dat levert de Bredase economie meer dan dertien miljoen euro aan omzet op", zegt hij op Bredavandaag.nl. Het festival en de gemeente gaan ook de handen ineenslaan bij het maken van promotie. Van de jaarlijkse subsidie gaat 75.000 euro naar het festival zelf. De overige 25.000 euro is bedoeld voor zaken als landelijke promotie, sociale media, masterclasses en workshops. Het Breda Jazz Festival hoort met jaarlijks zo'n 250.000 bezoekers tot de grootste evenementen van het land. De 42ste editie is van 17 tot en met 20 mei. Onder anderen drummer Tuur Moens, trompettiste Saskia Laroo en de zangeressen Deborah Carter en Catherine Russell treden op. Het grootste deel van het programma wordt buiten afgewerkt en is gratis. Dit jaar zijn er nog zes betaalde binnenconcerten. Dat is de helft van vorig jaar. Al met al kost het festival zo'n 450.000 euro.

NAMEN FESTIVALPROGRAMMA JAZZDAG BEKEND

De Rotterdamse groep De Nazaten en Jeroen Vrolijk's New Morning geven 22 juni een optreden tijdens de Jazzdag. Die vindt voor de tweede keer in LantarenVenster in Rotterdam plaats.

Verder staan onder meer de Amstel Big Band, BRUUT! Florian Wempe Kwartet, KØGGING, Michiel Stekelenburg Quartet en Talking Cows op het festivalprogramma. Dit voor het publiek gratis toegankelijke programma wordt afgewerkt in LantarenVenster, Hotel New York en Kantine Walhalla. De selectie voor het festival werd gemaakt door een commissie bestaande uit Cees Schrama (voorzitter), Frank Bolder (LantarenVenster / North Sea Jazz Festival), Co de Kloet (NTR / Radio 6) en Michel Peek (Jazzin'The Hague). Het volledige programma wordt later bekendgemaakt. De Jazzdag is het grootste netwerkevenement van de Nederlandse jazzwereld.

NIEUWS

Jasper Somsen. (Foto: Jos Krabbe)

Jasper Somsen Group maakt tweede album

De Jasper Somsen Group gaat eind april zijn tweede album opnemen. Het zal muzikaal in het verlengde van het debuut 'Dreams, Thoughts & Poetry' (de muziek van Enrico Pieranunzi) komen te liggen. Voor het album schreven bassist Somsen en groepslid-trompettist Bert Lochs nieuwe stukken.

Een impressie van jazzahead! 2011. (Foto: Messe Bremen/Frank Pusch)

Beurs jazzahead! groeit fors

De Duitse beurs jazzahead! mag zich in steeds meer belangstelling verheugen. Op de jazzmarkt stonden dit jaar vijfhonderd stands uit 31 verschillende landen. Dat is een groei van 35% ten opzichte van vorig jaar. Jazzahead! werd van 19 tot en met 22 april in Bremen gehouden.

PODIA VERVOLG

Michiel Borstlap komt naar Deventer. (Foto: Joke Schot)

KIWANIS DEVENTER VIERT TWINTIGJARIG JUBILEUM MET JAZZFESTIVAL

Kiwanis Deventer bestaat twintig jaar en viert dat op 12 mei met een jazzfestival in de Deventer Schouwburg. De opbrengst daarvan komt ten goede aan het Deventer Ziekenhuis, kinders hospice De Glind en Stop Tetanus (Unicef).

Het Deventer Jazz Festival 2012 zal zich op meerdere podia voltrekken. Op het hoofdpodium treden onderen meer het Millennium Jazz Orchestra op met als gastsolisten zanger-pianist Ruben Hein en saxofonist Yuri Honing. Verder zijn Jungle by Night, zangeres Kim Hoorweg & the Houdini's en pianist Michiel Borstlap gecontracteerd. Ook zullen studenten van het ArtEZ Conservatorium van zich laten horen. Het is de bedoeling dat het festival een jaarlijks terugkerend evenement wordt. Organisator Kiwanis is een internationale organisatie. De verschillende afdelingen proberen geld bijeen te brengen voor goede doelen. De afdeling Naarden organiseert jaarlijks het Goois Jazz Festival. Ook de Canadese stad Vancouver heeft een Kiwanis Jazz Festival. (<http://www.deventerjazzfestival.nl/>)

PRIJZEN

PAUL ACKET AWARD 2012 VOOR CRAIG TABORN

De Amerikaanse componist-pianist Craig Taborn krijgt de Paul Acket Award 2012. De prijs wordt hem 7 juli tijdens het North Sea Jazz Festival in Rotterdam uitgereikt.

De Paul Acket Award wordt jaarlijks uitgereikt aan een talent dat in de ogen van de jury meer erkenning verdient. "Craig Taborn is een geweldig componist en een getalenteerd improvisator. Hij heeft een zeer persoonlijke benadering van zijn instrument", aldus Jean Jacques Goron van de Foundation BNP Paribas, de sponsor van de prijs. Taborn krijgt een beeldje en een bedrag van 5.000 euro. Eerder mochten Arve Hendriksen (2011), Christian Scott (2010), Stefano Bollani (2009), Adam Rogers (2008), Gianluca Petrella (2007), Conrad Herwig (2006) and Ben Allison (2005) de Award in ontvangst nemen. Naamgever Paul Acket was de oprichter van het North Sea Jazz Festival. Tijdens de editie 2012 zal Craig Taborn spelen met zijn formatie PRISM.

NOMINATIES JJA-AWARDS

Lifetime Achievement in Jazz

Muhal Richard Abrams
Ron Carter
Wayne Shorter
Horace Silver

Musician of the Year

Ambrose Akinmusire
Vijay Iyer
Joe Lovano
Christian McBride
Sonny Rollins

Composer/Arranger of the Year

John Hollenbeck
Guillermo Klein
Vince Mendoza
Maria Schneider

Up and Coming Artist of the Year

Chris Dingman
Tyshawn Sorey
Ben Williams
Warren Wolf

Record of the Year

James Farm, 'James Farm'
Keith Jarrett, 'Rio'
Christian McBride's Big Band,
'The Good Feeling'
Sonny Rollins, 'Road Shows, Vol. 2'
Wadada Leo Smith's Organic,
'Heart's Reflections'
Craig Taborn, 'Avenging Angel'
Miguel Zenon, 'The Puerto Rican Songbook'

Large Ensemble

John Hollenbeck Large Ensemble
Lincoln Center Jazz Orchestra
Maria Schneider Orchestra
Mingus Big Band
Vanguard Jazz Orchestra

Small Ensemble

James Farm
Jason Moran & Bandwagon
Joe Lovano Us Five
SFJazz Collective

Trumpeter of the Year

Ambrose Akinmusire
Tom Harrell
Brian Lynch
Wadada Leo Smith

Alto Saxophonist of the Year

Lee Konitz
Rudresh Mahanthappa
Phil Woods
Miguel Zenon

Tenor Saxophonist of the Year

J.D. Allen
Joe Lovano
Chris Potter
Sonny Rollins

Alle nominaties zijn te vinden op:
<http://bit.ly/IOAFQO>

Lees **Jazzflits** op uw iPad

PRIJZEN VERVOLG

NIEUWE JAZZPRIJS VOOR CONSERVATORIUM-STUDENTEN

Een prijs van 10.000 euro ligt klaar voor de winnaar van de nieuwe Conservatorium Talent Award. De eerste editie van deze wedstrijd voor de 'beste jazztalenten van Nederland' is op 26 en 27 mei tijdens Jazz in Duketown in 's Hertogenbosch.

Dan worden in het Koningstheater tien miniconcerten gegeven van elk een half uur. Deelnemers zijn musici die studeren aan een van de tien Nederlandse conservatoria voor de titel Bachelor in Music of Master in Music. De studenten worden door de conservatoria voorgedragen. Ze zullen een selectie uit het eigen eindexamenproject voordragen.

Tijdens de eerste editie zitten Aad van Nieuwkerk (VPRO Jazz), Martin Fondse (componist, arrangeur, musicus), Sander Grande (programmeur NSJF), Jan Menu (musicus) en Vera Vingerhoeds (VPRO Jazz) achter de jurytafel. De winnaar kan zijn prijzengeld gebruiken voor bijvoorbeeld een studie in het buitenland of het opnemen van een cd. Ook zit een optreden tijdens Jazz in Duketown 2013 in het prijzenpakket.

Initiatiefnemer van de Conservatorium Talent Award is de programmeur van Jazz in Duketown, Bert Boeren. "Er komen zeer veel goede musici van de conservatoria en het leek mij de moeite waard hen aan het publiek voor te stellen. Nu komen ze samen tijdens Jazz in Duketown en dat is tamelijk uniek", aldus Boeren.

NOMINATIES JAZZ JOURNALISTS ASSOCIATION AWARDS BEKENDGEMAAKT

Trompettist Ambrose Akinmusire, pianist Vijay Iyer, saxofonist Joe Lovano, bassist Christian McBride en saxofonist Sonny Rollins dingen mee naar een JJA-Award 2012 in de categorie Musicus van het Jaar. De winnaar zal op 20 juni in New York bekend worden gemaakt.

De JJA-Awards worden dit jaar voor de zestiende keer uitgereikt. Ze hebben betrekking op de periode 15 april 2011 – 15 april 2012. Voor de Awards hebben zo'n 450, meest Amerikaanse leden van de Jazz Journalists Association (JJA) een stem op hun favorieten uitgebracht, in bijna veertig categorieën. De Awards worden jaarlijks uitgereikt. Een overzicht van enkele aansprekende categorieën is te vinden in de kolom hiernaast.

OVERIG

HERBIE HANCOCK SCHRIJFT ZIJN MEMOIRES

Toetsenist Herbie Hancock gaat zijn memoires schrijven. Hij heeft daarvoor een overeenkomst getekend met de Amerikaanse uitgever Viking. Het boek zal in het najaar van 2014 verschijnen.

Uitgeverij Viking is erg blij dat Hancock op zijn loopbaan gaat terugblikken. Clare Ferraro, hoogste baas van Viking: "There are few artists in any genre who have had a career as rich and influential as Mr. Hancock's, and his memoir promises to be not only the record of a remarkable life and career but a singular chronicle of one of the most fertile periods in the development of jazz."

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

CD-RECENSIES

BERT JORIS QUARTET Only For The Honest 52Creations

Bezetting:

Bert Joris (tp, bugel),
Dado Moroni (p),
Philippe Aerts (b),
Dré Pallemmaerts (d).

DEVIN GRAY Dirigo Rataplan Skirl

Bezetting:

Dave Ballou (tp),
Ellery Eskelin (ts),
Michael Formanek (b),
Devin Gray (d, comp).

De Vlaamse trompettist Bert Joris geniet in Nederland een bescheiden faam. In België behoort hij tot de top en is hij bekend als trompettist van het Brussels Jazz Orchestra. Veel cd's heeft niet opgenomen, maar misschien dat 'Only For The Honest', opgenomen voor het kleine privé-label van drummer Dré Pallemmaerts, voor hem ook een doorbraak in Nederland kan betekenen.

De cd bevat acht composities, voornamelijk van de hand van Joris zelf, die hem de gelegenheid geven om zijn bezonken trompetstijl in al zijn glorie te laten horen. In tegenstelling tot veel van zijn generatiegenoten is Joris nauwelijks beïnvloed door Miles Davis en heeft hij zijn kompas veel meer gericht op Kenny Dorham met hier en daar een vleugje Woody Shaw. Dat betekent dat Joris met gevoel soleert, zijn fluwelen toon laat buigen en krommen, relaxed speelt en nergens hemelbestormend is. Kortom, dit is een heerlijke rustige plaat om bij te loungen. Pianist Dado Moroni laat, afgezien van het openingsnummer en het einde van de cd, zijn elektrische Fender Rhodes gelukkig in de hoek staan, zodat zijn McCoy Tyner-achtige begeleiding tot volle wasdom kan komen. Dré Pallemmaerts en Philippe Aerts doen waarvoor ze zijn ingehuurd, en leggen een solide basis onder de muziek van Joris en Moroni. 'Only For The Honest' verdient de aandacht van velen, en in elk geval van veel meer dan die enkele eerlijke jazzliefhebber voor wie dit kennelijk is gemaakt.

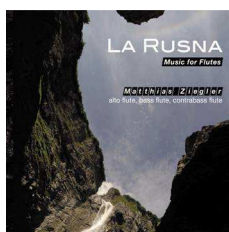
Tom Beetz

Als je drie van de avontuurlijkste muzikanten uit New York kunt optrommelen voor je debuutalbum, heb je vast wel wat te melden. De 28-jarige drummer/componist Devin Gray uit Brooklyn is dan ook een enorm talent. Met 'Dirigo Rataplan' schaart hij zich in het rijtje muzikaal drummende bandleiders met gevoel voor traditie dat begint bij Max Roach en Ed Blackwell, en zich voortzet via Joey Baron en Gerry Hemingway. Vooral met de laatste deelt Gray de balans tussen ultieme precisie en fantasierijk kleurwerk. In saxofonist Ellery Eskelin en trompettist Dave Ballou heeft hij een koningskoppel voor het vertolken van de fraaie melodielijnen. Die wortelen in de traditie van Ornette Coleman en Don Cherry, en de improvisaties van beide blazers duiken ook in het gelijktijdig verkennen van alle mogelijke melodische variaties. Als twee volleerde balletdansers cirkelen ze om elkaar heen. Michael Formanek is vaak de derde melodische stem, met zijn loepzuivere strijkwerk. In het aan collega Gerald Cleaver opgedragen 'Thickets' mengt dat op overtuigende wijze met de saxlijnen van Eskelin, die over de noten heen lijken te scheren. Gray doorspekt dit duet met ritmische punten en komma's. Hoe strak de slagwerker is, toont hij in 'Talking With Hands', dat met funkachtige patronen werkt. Het neigt richting M-BASE, maar is veel speelser en minder drammerig dan de muziek van Steve Coleman en consorten soms kan zijn. De twee voorbeelden geven aan hoe afwisselend en rijk 'Dirigo Rataplan' is. Een superdebuut, dat maar één minpuntje kent: het onhandige, dvd-achtige formaat van de verpakking – hoe zet je dit nu weer in de cd-kast? Bezoek de website van Devin Gray:

www.devingraymusic.com.

Herman te Loo

Bekijk dit viertal live in concert: <http://bit.ly/IKsd7k>

MATTHIAS ZIEGLER**La Rusna**Leo Records (www.leorecords.com)**Bezetting:**

Matthias Ziegler (afl, bfl, cbfl).

MARCIN WASILEWSKI TRIO**Faithful**

ECM

Bezetting: Marcin Wasilewski (p),
Slawomir Kurkiewicz (b),
Michal Miskiewicz (d).**VERVOLG CD-RECENSIES**

Kan een hele cd met alleen maar fluit genoeg boeien? Het antwoord is volmondig ja. De Zwitserse fluitist Matthias Ziegler bewijst het met 'La Rusna'. Hij bespeelt een niet alledaags arsenaal aan fluiten, zoals een bas- en contrabasfluit, gemaakt door de Nederlandse fluitbouwster Eva Kingma (die hier geëerd wordt met het stuk 'Ave Kingma'). In de prachtig geconstrueerde instrumenten kan Ziegler microfoons plaatsen, zodat we behalve de klanken die aan de fluit ontspruiten ook de binnenwereld, met al zijn lucht en ruis tot ons kunnen nemen. Daarbij ontstaan de wonderbaarlijkste klanken, waarvan je zou vermoeden dat ze met behulp van elektronica zijn gerealiseerd. Niets is minder waar, het is allemaal pure akoestiek, gecombineerd met de bijzondere technieken die de Zwitser zich eigen heeft gemaakt. Hij schept even makkelijk percussieklanken als grote wolken geluid die je als luisteraar meevoeren door een droomwereld. In deel twee van het titelnummer 'La Rusna' (tevens het slot van de plaat) suggereert Ziegler de klank van een dubbelrietinstrument (een duduk komt nog het dichtst in de buurt), en hij weet met de melodie van het stuk onmiddellijk te ontroeren. Het is het eind van een onalledaags album dat bij herhaald beluisteren alleen nog maar aan diepte wint.

Herman te Loo**Matthias Ziegler in Vrije Geluiden:** <http://bit.ly/IyVUZJ>.

Hoewel 'Faithful' van het Marcin Wasilewski Trio vorig jaar al uitkwam, is het album belangrijk genoeg om het alsnog te bespreken. Het is het derde album van het trio voor ECM. Wasilewski leidt een talentvol pianotrio dat als een hechte eenheid samenwerkt. Leek het spel van Wasilewski vroeger een beetje op dat van Keith Jarrett, dat is nu compleet verleden tijd. Of het moet het intro zijn van 'Big Foot' van Paul Bley. Daar wordt elke vorm van swing zorgvuldig gemeden.

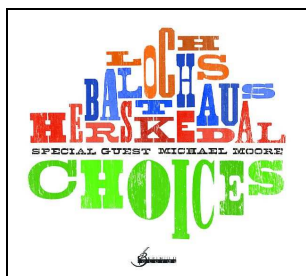
Het trio opent de maar liefst zeventig minuten durende cd met 'An den kleinen Radioapparat', een compositie uit 1942 van de Duitse componist Hanns Eisler (1898-1962). Het stuk is populair geworden door Sting die de melodie gebruikte en het als 'The Secret Marriage' opnam voor zijn cd 'Nothing Like The Sun' (1987). Wasilewski brengt het thema liefdevol en teder. Hij heeft een fijnzinnig toucher, maar kan soms ook heftig zijn. 'Night Train To You' is het langste en meest indrukwekkende track van de cd. Het laat precies zien waartoe Wasilewski in staat is: ijzersterke composities, lyriek, harmonie en het leiden van een krachtige drie-eenheid.

Kurkiewicz bespeelt een relatief kleine contrabas en dat ding dreunt helaas nogal. Al jaren heb ik een haat-liefde verhouding met die bas. Hoe harder hij speelt, hoe meer hij dreunt. Maar zijn ideeën zijn onnavolgbaar en als hij de leider volgt in minder luide passages klinkt hij prima. Stefano Armerio was de geluidstechnicus in Auditorio Radiotelevisione Svizerra in Lugano. Hij wist ondanks dat lastige instrument een uitgebalanceerde opname te realiseren. Vooral de bekkens klinken loepzuiver! Wonderschoon is ook: 'Song for Swirek'-in loving memory of Marek Swierkowski. Wasilewski schreef het voor een vriend. Dit thema nestelt zich in je brein om er dagenlang gekoesterd te worden.

Peter J. Korten**Bekijk dit trio in Vrije Geluiden:** <http://bit.ly/J8ZFmh>

LOCHS, BALTHAUS, HERSKEDAL Choices

Berthold Records

Bezetting:

Bert Lochs (fl, tp),
Dirk Balthaus (p),
Daniel Herskedal (tuba),
Michael Moore (kl,as).

THE KYTEMAN ORCHESTRA The Kytelman Orchestra

Kytopia Records

Beluister nu een track van dit album: <http://bit.ly/yG91oq>.

VERVOLG CD-RECENSIES

Het is een rare combinatie: trompet, piano en tuba. Maar het werkt wel! Achter dit concept zitten trompettist Bert Lochs, pianist Dirk Balthaus en tubaïst Daniel Herskedal. Ze maakten samen al eerder een cd met de net zo eenvoudige als doeltreffende titel: 'Lochs Balthaus Herskedal'. Lochs en Balthaus werken al heel wat jaren met elkaar. In 2009 ontmoette Lochs Herskedal in België tijdens Jazz Hoeilaart en toen was er ineens een (onleedaags) trio.

'Choices' is een album met een knipoog: het tweede stuk is van Herskedal en lijkt een serieuze aangelegenheid, maar de titel is 'De sluwe heks'... De melodie wordt prachtig vertolkt en het aandeel van Michael Moore op klarinet is als altijd: een prachtige melodische benadering met veel gevoel. Huppelend beweegt hij zich geheel vrij in de vier composities waarin hij meedoet. Maar wat moet je met een tuba? Speelt de Noor Herskedal de rol van de bas? Ja en nee. Dat zijn geluid laag is, wil niet zeggen dat hij de bas vervangt. Zijn invullingen doen soms denken aan een blaaskapel, maar dat is zeker niet negatief bedoeld. Het instrument hoeft ondanks zijn afmetingen beslist niet grof of lomp te zijn. Luister bijvoorbeeld naar de subtiliteit van die grote toeter in 'Is It Me'. De toon van Bert Lochs wordt steeds verfijnder en subtieler. In zijn: 'Where Is The Snow' doet hij aan Eric Vloeimans' spel denken, ook zo zacht en lieflijk. Lochs' composities hebben ook duidelijk zijn eigen signatuur. Het ensemble kiest altijd zorgvuldig voor mooie melodieën en brengt ze met schoonheid. En die tuba, ach, dat is even wennen en dan hoort hij er gewoon bij.

Peter J. Kortens

Na een lange stilte is trompettist Colin Benders (Kytelman) terug met iets geheel anders: The Kytelman Orchestra. Benders heeft zijn hiphop-orkest uitgezwaaid en klassiek, rap, jazz en filmmuziek verwelkomt. Het album 'The Kytelman Orchestra' is opgenomen in Benders' eigen Kytopia-studio. Met veel flair en een kleine ruis. Het bevat veel theateraal geweld en zware, diepe uitgebouwde klanken. Maar The Kytelman Orchestra laat horen hoe je van donkere muziek soms iets luchtigs kan maken.

De kracht van de muziek zit in de opbouw en in het geduld dat daarbij wordt uitgeoefend. In het nummer 'While I was away' wordt de luisteraar getart met een gestaag stijgende spanning. Als je in het prachtige nummer 'Preaching to the choir' denkt dat het nummer zijn hoogtepunt heeft bereikt, doet het orkest er nog een schepje bovenop. Een kippenveldmoment.

De hoes van het album toont een landschap: grijs en kaal, en soms een beetje groen. Dat is een beeld dat de muziek past. En over beelden gesproken. Sommige nummers zouden goed als muziek voor een film kunnen dienen. Het nummer 'Day One' bijvoorbeeld. Dat voert me in gedachten langzaam van het diepe van de zee naar de oppervlakte. De lucht komt in zicht, het strand en daarachter diepe donkere bossen met heel veel moois. Iets verder in het nummer vermoed ik een complot, een soort 'Game of Thrones', dat sprookjesachtig tot ontknoping komt. Er is heel wat te fantaseren in 7,22 minuten!

Het was wel even wennen dit album. Het is totaal iets anders dan je verwacht. Om de schoonheid van de nummers te ontdekken, is vaker luisteren gewenst. Hoe vaker, hoe beter. Ik heb me uiteindelijk geen minuut verveeld. Een aanwinst voor mijn collectie deze cd. 'Thanks guys'.

Davey Schreurs

TRIANGOLI
Triangoli
Astarte

Bezetting:

Diana Torto (voc),
 John Taylor (p),
 Anders Jormin (b).

VERVOLG CD-RECENSIES

Het trio Triangoli, dat ik enkele weken geleden zag concerner in Maasmechelen (B), kan de fascinatie die ik daar voelde niet vasthouden op zijn eerste en gelijknamige cd, die nochtans een mooie weergave is van zijn doen en laten (al speelde het live vooral nummers van de op handen zijnde tweede cd). Wie, zoals ik, gewoon is zich te laten verleiden door iets ongrijpbaars als de 'verstilde lyriek' van pianist John Taylor, of de Noordse ijssculpturen van bassist Anders Jormin, vindt een heleboel prachtige dingen op 'Triangoli'. Beide heren weven breekbare, spannende en verrassende texturen achter zangeres Diana Torto, in eigen stukken, stukken van Torto, en zelfs in een verdwaalde standard (Harry Warrens 'Summer Night').

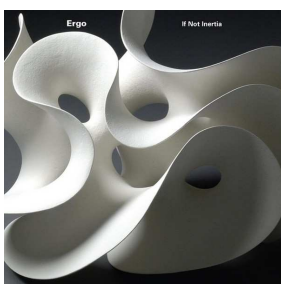
Wat me dwarszit op 'Triangoli' is echter zangeres Torto, die hier voor het eerst onder eigen naam werkt. Iemand om in de gaten te houden: een feilloze intonatie en techniek, een indrukwekkende virtuositeit. Maar geen enkele van de eigenschappen die ik hierboven aan haar begeleiders toekende, is op haar van toepassing – en dat maakt het trio een vreemde mengeling van concepten. In het eerste nummer, John Taylors 'Between Moons', doet Torto onmiddellijk erg aan zangeres (en voormalige partner van Taylor) Norma Winstone denken – maar die is wél een meesteres in verstilde lyriek, breekbaar en spannend. Torto daarentegen lijkt geen enkele onuitgesproken gedachte te hebben – misschien is dat een Italiaans trekje, misschien ook simpelweg een tevél aan technische mogelijkheden. In elk geval: haar manier van zingen lijkt me niet ideaal voor de muziek die ze hier maakt. Of ook wel andersom: Taylor en Jormin zijn niet de begeleiders die Torto nodig heeft.

Op cd werkt het trio daarom niet goed: een trapezeact kan adembenemend fantastisch zijn, maar is dat vooral live in de piste, zelden op You Tube. Wat in eerste instantie de spanning vasthoudt, gaat dan al gauw een beetje in de weg zitten...

Arne Van Coillie

ERGO
If Not Inertia
Cuneiform

(distributie: www.mandai.be)

Bezetting:

Brett Sroka (tb, elektronica),
 Sam Harris (p, prepared p, el-p),
 Shawn Baltazor (d),
 Mary Halvorson (el-g),
 Sebastian Kruger (ac-g).

Bekijk de groep Ergo in de studio:
<http://bit.ly/Adwa6m>.

De muziek van het trio Ergo laat zich nergens mee vergelijken. Alleen al de bezetting is ongebruikelijk: trombone/elektronica, piano en drums. Maar nog ongebruikelijker is het totale gebrek aan hiërarchie. Zelden hebben de instrumenten op 'If Not Inertia' de prototypische rol uit de bekende genres. De trombone biedt regelmatig de ruggengraat van de composities, zoals de drums dat normaal zouden doen, terwijl die op dat moment een vrije rol hebben, en puur inkleuren. Veel van de muziek van Ergo ontstaat uit verstilling- kleine trombonegeluidjes, veegjes van de slagwerker, spaarzame pianonoten. De opbouw vindt daarna soms geleidelijk plaats, maar even zo goed zijn er verrassingsmomenten, zoals de bijna dramatische entree van de trombone in 'The Widening Gyre'. De lijnen van trombonist Brett Sroka werken vaak vanuit kleine melodische cellen, die hij uitbouwt tot grillige, asymmetrische melodieën, die toch beklijven. De marsritmen van het slotstuk ('Let's'), bijvoorbeeld, creëren met de trombonemelodie een bizarre fanfare die dagen later nog uit de krochten van je geheugen opdoemt. Gastgitariste Mary Halvorson biedt een waardevolle bijdrage aan het totaalgeluid, omdat ze zowel thuis is in Derek Bailey-achtige klankelementen als in stevige rockgrooves, waarmee ze een stuk als 'Gonz' kracht bijzet. De cd bevat als extra een filmpje met een soort 'making of' van dit bijzondere album.

Herman te Loo

FRANK D'RONE
Double Exposure
Whaling City Sound

Bezetting:

Frank D'Rone (el-g, voc),
 bigband o.l.v. Phil Kelly.

ROBERTO FONSECA
Yo

Jazz Village

Bezetting:

Roberto Fonseca (p, Hammond),
 Munir Hossn (el-g, Cavaquinho),
 Etienne Mbappe (bg),
 Ramsés Rodriguez (d),
 Baba Sissoko (Afrikaanse perc),
 Joel Hierrezuelo (Cubaanse perc).

ENZO ROCCO
Spaghetti Jazz
Live in Buenos Aires

CD Baby (www.cdbaby.com)

Bezetting:

Rodrigo Domínguez (ts, ss, elektronica),
 Enzo Rocco (el-g, fluitjes, kazoo), Hernán
 Mandelman (d).

VERVOLG CD-RECENSIES

De zanger Frank D'Rone blijkt al zo'n halve eeuw actief te zijn. Vanwege zijn stem en performance werd hij vijftig jaar geleden in een adem genoemd met collega's als Tony Bennett en Mel Tormé. Hij kon prat gaan op de waardering van Nat King Cole en Frank Sinatra himself. D'Rone maakte in zijn gloriejaren verschillende langspeelplaten, die ook nu nog op cd verkrijgbaar zijn. Ik weet niet of hij destijds 'overzee', bij ons in de oude wereld dus, ook enige bekendheid genoot. Bij mij niet in ieder geval.

'Vijftig jaar geleden kon Frank D'Rone prat gaan op de waardering van Nat King Cole en Frank Sinatra.'

Op zijn oude dag heeft hij samen met arrangeur en bandleider Phil Kelly de cd 'Double Exposure' het licht doen zien. Om en om zingt hij met een bigband achter zich, dan wel met zichzelf als begeleider op gitaar. D'Rone loopt tegen de 80 en het is te horen dat zijn stem aan slijtage onderhevig is. Maar als hij op stoom is of wat meer uptempo zingt, merk je daar niets meer van. Dan hoor je nog steeds een fluwelen stem. Vooral op de stukken met de bigband is hij in vorm. Met alleen zijn gitaar zingt hij ballads en dat is altijd lastig. Gelukkig rolt het 'dubbel-tje' in de regel de goede kant op. Tenslotte heeft hij goed een halve eeuw ervaring. Je vraagt je af, waarom er nooit een sterke manager achter hem is gaan staan om hem te promoten.

Hessel Fluitman

Beluister een track van de cd: <http://bit.ly/HQoH7X>

CD'S KORT

Met zijn nieuwe cd 'Yo' zoekt de Cubaanse pianist Roberto Fonseca duidelijk aansluiting bij een jong publiek. De jazz is wat naar de achtergrond gedrukt. Fonseca lonkt naar de wereldmuziek. Om het Afrikaanse element in zijn muziek versterken heeft hij een Afrikaanse percussionist in zijn groep gehaald. Hoewel hij in interviews het tegendeel beweert, krijg je bij beluistering van de cd het idee dat zijn zelfbewustzijn behoorlijk groot is. Zijn muziek is extravert en indringend te noemen. Stukken met nerveus slagwerk en een portie verholde elektronica worden afgewisseld met mooie pianostukken. Als bonus zijn enkele remixen opgenomen van twee akoestische stukken.

Hessel Fluitman

Clichés kunnen soms toch zo smakelijk zijn. Een Italiaanse gitarist die zijn cd 'Spaghetti Jazz' noemt, en zich in Buenos Aires op de uitwassen van de tango stort. Het levert een flinke dosis vrolijkheid op, want Enzo Rocco laat met zijn Argentijnse kompanen de boel af en toe flink ontsporen. Daarbij worden rockachtige elementen niet geschuwd, maar ook verloochent de gitarist zijn afkomst niet met een fraai stukje spaghettiwesternmuziek waar Ennio Morricone zich niet voor zou hebben geschaamd: 'Aargh!'. Overigens is het niet alleen schmieren troef, want het drietal kan evengoed uit de voeten met spaarzame improvisaties. Domínguez concentreert zich dan vooral op een goed sopraansaxgeluid. In de wat meer rockachtige stukken zet hij zijn tenor kracht bij met behulp van elektronica, zodat je als luisteraar denkt dat je met een baritonsax of zelfs een tuba te maken hebt. Effectief, en toch smaakvol.

Herman te Loo

CONCERTVERSLAGEN

JAZZXPRESS DEBORAH BROWN

Bezetting:

Deborah Brown (voc),
Rodolpho Neves (tp),
Sjoerd Dijkhuizen (ts),
Rob van Bavel (p),
Marius Beets (b),
Eric Ineke (d).

Datum en plaats:

13 april 2012,
Hothouse Redbad,
Leeuwarden.

De Amerikaanse zangeres Deborah Brown vertoeft regelmatig in Nederland. Ze geeft hier ook les op conservatoria. Tijdens haar concert bij Hothouse Redbad bracht ze met de JazzXpress van Eric Ineke een eerbetoon aan Ivie Anderson. Zij was de favoriete zangeres van Duke Ellington in de jaren dertig en begin veertig van de vorige eeuw. Ineke's hardbop-kwintet speelde dus ook swing.

Deborah Brown en JazzXpress. (Foto: Marc Heeman)

Deborah Brown verzorgde een heel aantrekkelijk optreden. In de Ellington-composities bleef ze lekker dicht bij het origineel, terwijl ze de songs toch op haar wijze interpreteerde. Ze presteerde het om verder te gaan dan het origineel en ze toch in stand te houden. Brown is gewoon erg aardig en integer. Dat bleek uit haar praatjes tussendoor, maar ook in haar zang. Haar versie van de ronduit erotische song 'Misty' werd 'slechts' een blijde bekentenis dat ze volledig viel voor een man. Pianist Rob van Bavel had voor enkele songs de arrangementen geschreven. Zo kreeg 'Indian love call'- uit 1924 en ook van de Duke - van hem een eigentijds, goedzittend pak aangemeten.

Ook in de modernere nummers stond Brown er. In haar zang en scatten hoor je de virtuositeit terug van Sarah Vaughan; de bebopzangeres bij uitstek. Met songs als Jimmy Rowles' 'The Peacocks', op tekst van Norma Winstone, kon ze goed uit de voeten.

Kwintet en zangeres waren aan elkaar gewaagd. Rob van Bavel liet als altijd een smaakvolle partij horen. Net zoals bassist Marius Beets. Tenorsaxofonist Sjoerd Dijkhuizen bewees ook in dit gezelschap horen waarom hij de stersolist is bij het Jazzorkest van het Concertgebouw. Trompettist Rodolpho Neves hield zich wat bescheiden op de achtergrond.

Hessel Fluitman

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

THE NOO ONES

Bezetting:

Klaas Hekman (fl, bs)
 Satyakam Mohkamsing (vi)
 Andro Biswane (g),
 Joost Buis (tb),
 Simon Thoumire (concertina),
 Alan Purves (perc).

Datum en plaats:

5 april 2012,
 Tropictheater,
 Amsterdam.

Alan Purves wist de lachlust op te wekken. (Foto: Joke Schot)

"Bij The Noo Ones kun je weinig anders dan breeduit glimlachen om de speelse ondeugendheid", zo noteerde Ton Maas 2 april in de Volkskrant. De musici, afkomstig uit de jazz, impro en wereldmuziek, maakten de eerste week van april een korte tournee. Hoe Alan Purves met een solo op castagnetten de 'breeduit glimlachende' toehoorders in het Tropictheater tot meer dan dat wist te bewegen, is hier te zien: <http://bit.ly/IOwRSz>. Joke Schot bleef echter bij de les en maakte de foto's op deze pagina.

Het jazz-smaldeel: trombonist Joost Buijs en oprichter Klaas Hekman op fluit.
 (Foto: Joke Schot)

De sectie wereldmuziek: violist Satyakam Mohkamsing, concertinabespeler Simon Thoumire, gitarist Andro Biswane.
 (Foto: Joke Schot)

ELLERY ESKELIN TRIO & DAVE LIEBMAN

Bezetting:

Dave Liebman (ts),
Ellery Eskelin (ts),
Tony Marino (b),
Jim Black (d).

Datum en plaats:

20 maart 2012,
Grand Theatre,
Groningen.

Ellery Eskelin: met de jaren introverter.
(Foto: Willem Schwertmann)

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

Voor het optreden in het Groningse Grand Theatre had de New Yorkse tenorist Ellery Eskelin zijn trio, met daarin de fenomenale drummer Jim Black, tot een kwartet uitgebreid. Die vierde man was tenorist Dave Liebman. Eskelin studeerde in de jaren tachtig bij Liebman en toen werd de basis gelegd voor Eskelins uitstekende improvisatietechniek. Beide rietblazers maakten in Zwitserland opnamen voor een gezamenlijke cd met de titel 'Non Sequiturs'. En omdat die onlangs is uitgebracht, gingen ze op een promotie-tournee. Veel stukken van die nieuwe plaat werden gespeeld, waarbij vooral 'In the Mean Time' opviel. De formatie bracht bijna vanzelfsprekend een ode aan de grote Albert Ayler en bracht een interessante interpretatie van zijn 'Ghosts'.

Ellery Eskelin en Dave Liebman (rechts) in Groningen.
(Foto: Willem Schwertmann)

Eskelin en Liebman bereikten allebei grote hoogte, al doen ze dat op verschillende manieren. Liebman lijkt zich veel meer te richten op de compositie op papier. Eskelin zoekt het juist in de vrije ruimte. Wat de beide heren gemeen hebben, is het zware tenorgeluid. Wel is Eskelin met de jaren wat introverter geworden en daardoor komt hij steeds dichterbij het geluid van Liebman. Drummer Jim Black slaat nog steeds als een jonge hond, zich totaal niet storend aan enige muzieksoort. Jazz, rock en alles wat er tussen zit, komt bij Black voorbij. Bassist Tony Marino vormde de brug tussen het introverte geluid van de tenoristen en het uitbundige enthousiasme van drummer Jim Black. Het Ellery Eskelin trio met Dave Liebman leverde een uitstekend concert af. Het publiek in een bijna-uitverkocht Grand Theatre was laaiend enthousiast.

Bart Hollebrandse

CORRECTIE op nummer 176

In het verslag van het Young VIP's-concert van 22 maart in Groningen is een hinderlijke fout geslopen. Stefan Lievestro verving in het **Iman Spaargaren Quartet** niet op 'uitstekende wijze' bassist Klaas van Donkersgoed, maar bassist Cord Heineking. Van Donkersgoed was gewoon aanwezig. Hij zat achter de drums.

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

CRUISE CONTROL

Bezetting:

Ruud Bergamin (ss, as),
Bart Egeter (p),
Tjitze Vogel (b),
Ramón Hermans (d).

Datum en plaats:

14 april 2012,
LCC Castagnet,
Rotterdam.

Het concert van Cruise Control was het vervolg van de luistercursus: 'Jazz; meer begrijpen > meer horen' (zie het verslag over deze cursus op de volgende pagina). Om die reden was het 'een concert met toelichting'.

Direct al na het eerste stuk, 'Hackensack' van Thelonious Monk, verklaarde Ruud Bergamin dat Monk een andere melodie had gelegd op het akkoordenschema van 'Oh Lady be Good' van Gershwin. "Dat was gebruikelijk in de tijd van de bebop: niemand herkende het schema en dus kostte het geen auteursrechten. In de klassieke muziek heet zo iets een contrafact. Toen pianist Bart Egeter later werd gevraagd naar voorbeelden van percussief pianospel, imiteerde hij op de gammele piano de stijlen van Thelonious Monk en Horace Silver. Ook vertelde Bergamin dat de mengvorm van jazz en klassiek soms denigrerend 'verjazzen' wordt genoemd: "Maar die term is alleen van toepassing als het slecht wordt gedaan. In mijn ogen zijn er geen tegenstellingen in jazz en klassiek". Voor het kwartet 'Prelude 20' van Chopin inzette, speelde Tjitze Vogel de drie noten voor die de basis van het stuk vormden. Hij zei erover:

Cursusleider Ruud Bergamin in concert. (Foto: Joke Schot)

"Het is nèt geen wals: een soort scheve wals. Doordat onze ritmische aanpak wat weg heeft van de samba, brengen we Chopin naar zonniger streken". In 'Blues In The Closet' van Oscar Pettiford draaide het om een centraal geplaatste bas. Steeds speelde één muzikant samen met de bas, waardoor de positie van de bas in de muziek werd beklemtoond. 'So What' van Miles Davis was een voorbeeld van een compositie zónder akkoordprogressie. Bergamin: "Let erop dat de bas het thema speelt en dat er sprake is van 'call en respons'". Tegen het einde van het concert werd er ook een volledig vrij stuk gespeeld. Bergamin: "We hebben niets afgesproken, behalve de volgorde waarin we ieder een stuk solo spelen". Vogel opende met een schitterende, gloedvolle improvisatie. Prachtig! Daarna drumde Hermans explosief en energiek. Bergamin blies schel en dwars en Egeter sloot af met een droevige en ingetogen improvisatie. Het viertal maakte samen het stuk af, net zo lang tot een van tevoren gezette wekker met twee bellen, rinkelend het einde van het stuk aankondigde. Het publiek kreeg door dit concert een praktische afsluiter van de leerzame luistercursus.

Peter J. Korten

VARIA

JAZZ OP SCÈNE

Mechelen

6 mei 2012

(www.jazzathome.be)

Jazz op Scène is een namiddag jazz op vier Mechelse podia. Elk optreden wordt voorafgegaan door een kleine monoloog, dialoog of een korte toneelact. Bezoekers kunnen twee optredens bijwonen en kiezen uit vier formaties: Rubyland, het Zizalie Trio, de Bigband van het Mechels Conservatorium en MALM.

GEK VAN JAZZ II

Arminius, Rotterdam

24 mei 2012

(www.arminius.nu)

Op de tweede thema-avond 'Gek van Jazz' vertellen Bert Vuijsje en Hans Zirkzee het verhaal van de ontwikkeling van de jazz in Nederland en Rotterdam in de periode 1940 – heden. Vuijsje zal in zijn bijdrage de paradoxen rondom de jazz tijdens de Tweede Wereldoorlog schetsen. Hij vertelt en laat aan de hand van zeldzame muziekopnamen horen hoe er tijdens de oorlog in ons land wel degelijk onversneden jazz werd gespeeld, soms zelfs op bevel van de Duitse bezetter. Hans Zirkzee gaat in op de dramatische ontwikkelingen tijdens de oorlog, de moeizame herstelfase na de oorlog en de pogingen uit de jaren zestig en zeventig om jazz in Rotterdam weer een vooraanstaande plaats te geven.

DUTCH IMPRO ACADEMY

Conservatorium van Amsterdam

19 tot en met 26 augustus 2012

(<http://www.dutchimproacademy.com/>)

Tijdens de derde editie van de Dutch Impro Academy doceren, werken en spelen vijf musici van Bik Bent Braam, muzikantencollectief dOeK en ICP Orchestra een week lang met professionele musici en muziekstudenten van over de hele wereld. Zo geven Anne La Berge (fluit/electronica), Michael Moore (klarinetsaxofoon), Carl Ludwig Hübsch (tuba), Oscar-Jan Hoogland (piano) en Han Bennink (drums) onder meer workshops. De week wordt afgerond met optredens op de ZomerJazzFietsTour in Groningen en in het Bimhuis in Amsterdam. Inschrijving via de website.

JAZZFLITS

SPECIAL

JAZZ; MEER BEGRIJPEN > MEER HOREN

Ruud Bergamin (1943) gaf begin 2012 een zestal educatieve lezingen op evenzoveel zaterdagochtenden in boekhandel selexys Donner in Rotterdam. Bergamin is saxofonist, componist en workshopleider. Hij speelt in diverse kleinere bands en werkt ook als arrangeur en dirigent van De Bigband.

Deze luistercursus was nadrukkelijk geen overzicht van de jazz-geschiedenis maar bestond uit ongeveer anderhalf uur durende sessies over de volgende onderwerpen: ritme, melodie, harmonie, vorm, sound, instrumenten en ensembles en ten slotte jazz en klassiek. Binnen deze hoofdstukken werden allerlei begrippen uitgewerkt, zoals toonladders, akkoorden, blues, riffs, call en response, intervallen, rubato en nog veel, veel meer. Bergamin bleek een levendige docent: in de theaterzaal van de winkel liep hij ijverig heen en weer tussen piano, podium en computer en was regelmatig in gevecht met zijn saxofoonkoord en zijn leesbrilkoordje. Als hij iets voorspeelde op de piano kwam steevast het excuus: "Sorry, ik ben geen pianist". Bij de les over akkoordprogressie sloeg hij diverse akkoorden aan op de piano waarbij hij zei: "Dit akkoord zou kunnen ... of je zou dit kunnen doen ... of dit..." Hij hield zich losjes aan de vooraf vastgestelde opzet en vertelde enthousiast over allerlei aspecten van de jazz, waarbij de nadruk veelal lag op de muziektheorie. Na een paar bijeenkomsten werd een uitgebreide begrippenlijst van 58 pagina's uitgereikt.

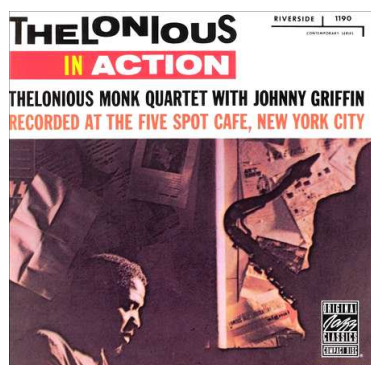
Ruud Bergamin doceert. (Foto: Mick Willemsen)

Ook waren er heel wat persoonlijke noten: ervaringen uit zijn professionele loopbaan en anekdotes uit het muzikantenbestaan. Tijdens de cursus waren opvallend veel vrouwen aanwezig. Dat is bij jazzconcerten wel eens anders. Het publiek was gemotiveerd en betrokken bij het onderwerp. Bergamin had tijdens zijn voordrachten veel contact met de cursisten. Een opgeworpen vraag werd meestal direct beantwoord of hij koos voor een moment waarop het onderwerp in de lesstof aan de beurt was. Ook moesten er diverse ritmes meegeklapt worden en werd er in groepjes meegezongen.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

DE BESTE TRACKS VAN THELONIOUS MONK

Zoals gekozen door jazzcriticus Alyn Shipton en speciale gast Jason Moran voor het programma 'Jazz Library' op BBC 3.

Rhythm-a-ning

Album: Monk in Action (zie afbeelding)

Label: Riverside / OJC

Black and Tan Fantasy

Album: Plays Duke Ellington

Label: Riverside / OJC

Thelonious

Album: Thelonious Monk Orchestra at Town Hall 1959

Label: Riverside / OJC

Just a Gigolo

Album: Monk's Dream

Label: Columbia Legacy

Round Midnight

Album: The Complete Columbia Solo

Studio Recordings: 1962-1968

Label: Columbia Legacy

Round Midnight

Trinkle Tinkle

Album: Complete Blue Note Recordings

Label: Blue Note

Chordially

Album: The London Collection Vol 3

Label: Black Lion

Lulu's Back In Town

Album: It's Monk's Time

Label: Columbia

Trinkle Tinkle

Album: Straight No Chaser

Label: Columbia Legacy

Abide With Me

Album: Complete Riverside Recordings

Label: Riverside

This is My Story This is My Song

Album: Straight No Chaser

Label: Columbia Legacy

Little Rootie Tootie

Album: Thelonious Monk 1951-52

Label: Classics

Alyn Shipton laat op BBC Radio3 in het programma Jazz Library de volgens hem beste tracks horen van een jazzmusicus van naam, soms in samenspraak met een gast. Shipton is jazzcriticus van dagblad The Times en schreef boeken over Fats Waller, Dizzy Gillespie en Bud Powell.

VERVOLG SPECIAL

De cursisten kregen na elke bijeenkomst een email met daarin een samenvatting van de besproken onderwerpen. Daarin stonden ook de bronnen van de muziek die tijdens de bijeenkomsten was gespeeld en de links naar de You Tube-filmpjes die Bergamin tijdens de les had getoond via een beamer. Overigens kwamen die filmfragmenten nogal eens uit de oude doos. Het meest recent waren (oude opnames) van de saxofonisten Michael Brecker en David Sanborn.

Cursusleider Ruud Bergamin tijdens het educatief concert.
(Foto: Joke Schot)

Voor de volgende les werd soms een huiswerkopdracht opgestuurd. Er moest in de muziek gezocht worden naar een walking bass of de chorusvorm AABA. Tijdens de volgende les werden de antwoorden besproken. Elke ochtend werd afgesloten met een informeel 'uitloopmuziekje'. Al met al bleek de luistercursus heel leerzaam en ook voor de leek goed te volgen. 14 april gaf Bergamin met de band Cruise Control een educatief concert in het Rotterdamse Lokaal Cultuur Centrum Castagnet (een verslag van dit concert staat op pagina 14).

In het najaar zal de cursus opnieuw worden gegeven, maar dan in BplusC in Leiden.

Peter J. Korten

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzmagazine voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Eindredactie:** Lo Reizevoort en Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Arne Van Coillie, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Kortjen, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Loes Rusch en Davey Schreurs. **Fotografie:** Tom Beetz en Joke Schot. **Website:** Henk de Boer. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

ZOEKEN IN ARCHIEF JAZZFLITS

Op de **JAZZFLITS**-website kunt u veel oude nummers inzien. Zoekt u iets specifiek, ga dan naar Google. Tik vervolgens uw zoekterm en 'jazzflits' in. Vervolgens krijgt u een overzicht van de nummers van **JAZZFLITS** waarin het gezochte voorkomt.

FESTIVALS

Roberta Gambarini (midden) en Roy Hargrove (rechts).
(Foto: Joke Schot)

SCHELDEJAZZ

Diverse locaties, Terneuzen

1, 2, 3 juni 2012

(<http://www.scheldejazz.nl>)

Met onder anderen: Marzio Scholten, New Cool Collective, Jungle by Night, Stephanie Francke, Sven Hammond Soul, Lochs/Balthaus/Herskedal, Roy Hargrove, Roberta Gambarini.

JAZZFESTIVAL HOORN

Roode Steen, Hoorn

19, 20 mei 2012

(www.jazzhoorn.nl)

Met onder anderen: Trio Grande, Sven Hammond Soul, New Cool Collective, Future Groove Live, Bruut!, Holland Bigband (met Loet van der Lee, Jan Menu en Greetje Kauffeld) en Nueva Manteca plays Chicano Rock!

AMERSFOORT JAZZ

Diverse locaties, Amersfoort

10 tot en met 13 mei 2012

(<http://www.amersfoortjazz.nl/>)

Met onder anderen: Artvark, Rita Reys, Deborah Brown, Denise Jannah, Peter Beets, Rik Mol, Ruud Breuls, Thijs Borsten, Eef Albers, Rosenberg Trio, Alexander & Marius Beets, Franz van Chossy.

AJAZZ FESTIVAL

Theater De Nieuwe Kolk, Assen

12 mei 2012

(<http://ajazz.nl/>)

Met onder anderen: BB Moonlight, Ben van Gelder, Wouter Hamel, Rembrandt Frerichs.

BARANÁ WERELDJAZZ FESTIVAL

RASA Muziek & Dans, Utrecht

26, 27 april 2012

(<http://www.rasa.nl/programma/festival/Barana-Wereldjazz-Festival>)

Met onder anderen:

Baraná Quintet & Sanem Kalfa, Michel Godard Trio - Ecoute le Vent, Moscow Art Trio en Baraná Elektro Shaman.